

[Dohrmann]

turligvis, at Danmark ikke tiltrådte sådan nogle tåbelige regler, som gør, som fiskerne sagde, at de ikke kan udføre deres erhverv uden at overtræde reglerne.

Hr. Svend Heiselberg var selv til mødet ude i Bellacentret og hørte fiskerne. De stod åbent frem og sagde: Vi kan ikke udføre vores erhverv uden at overtræde de gældende bestemmelser. Derfor vil jeg godt sige til hr. Svend Heiselberg, at jeg aldeles ikke skal opfordre folk til at overtræde reglerne – det er der slet ingen grund til – men hvis valget står mellem fiskerne og så nogle tåbelige politikere, som er gået med til sådan noget, og som har pålagt f.eks. fiskerikontrollen at udøve så stærk en kontrol, som det sker, så ligger min sympati absolut på fiskernes side.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jamen hvad har hr. Dohrmann så forestillet sig, hvis det er sådan, at man ikke skal være med til at lave nogle regler? Hr. Dohrmann kan vel ikke mene andet, end at så må fiskerne bare fiske. Altså: De skal ikke tage hensyn til nogen som helst ting. Jeg kan se, at hr. Dohrmann nikker bekræftende.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jo, men hr. Svend Heiselberg er da ikke en gammel mand. Hr. Svend Heiselberg må da kunne huske, at dengang vi havde et frit fiskerierhverv, da tog man ud at fiske, og det gik egentlig langt bedre, end det gør i dag, hvor hr. Svend Heiselberg og meningsfæller dirigerer det hele.

Glønborg (KRF):

Det har i mange år været særdeles vanskeligt at være fiskeriminister i Danmark. Men opgaven at give fiskerierhvervet rimelige vilkår skal løses, og Kristeligt Folkeparti ønsker ikke at gøre opgaven vanskeligere ved at stille krav om, at ministeren 100 pct. skulle tilgodese en enkelt side af problemkomplekset. Tværtimod vil vi støtte ministeren i det udmærkede arbejde, han gør for at finde den nødvendige balance.

Forleden spurgte jeg en mand, der har drevet fiskeri i mange år, altså ikke et ungt brushoved,

om han havde en løsning på fiskeriets problemer. Ja, det har jeg, svarede han omgående, og jeg lyttede spændt. Svaret lød: Fiskerne skal bare have lov til at fiske det, de kan, for fiskeriet har altid været et frit erhverv.

Heldigvis er en så uansvarlig og urealistisk holdning ikke almindelig hos flertallet af fiskerne; det bevises af den fornuft og samarbejdsvilje, som har præget fiskerierorganisatio- nernes ledere.

Men at synspunktet har en vis udbredelse, mærkede vi hos nogle af Langelinie-demonstranterne. Det kræver balancekunst at afveje disse synspunkter mod dem, der bygger på de undersøgelser, som biologer og andre kloge folk foretager, navnlig hvis mindre kloge folk misbruger de kloges saglige iagttagelser og glemmer, at hver eneste videnskabelig undersøgelse blot er en del af en helhed.

Derfor skal vi hverken lade biologernes eftersnakkere eller de vanvittige frifiskere diktere dansk fiskeripolitik, men vi skal støtte ministeren i at foretage den nødvendige balancering.

Vi glæder os meget over, at det er lykkedes at få så mange partier samlet om et dagsordensforslag, som netop er et udtryk for en afbalanceret holdning, at man ikke forholder sig til nogle yderliggående standpunkter, men først og fremmest prøver at forholde sig til de realiteter, der er. Her tænker jeg på både de biologiske og miljømæssige realiteter, som er i havet, hensyntagen til de fisk, der er der, og den levevis, som de har, og hensyntagen til de traditioner og de evner og den udvikling, der er i fiskerierhvervet, samt hensynet til de politiske realiteter, som vi må forholde os til. Enten vi kan lide, at vi er medlemmer af EF, eller ej, må vi forholde os til alle disse realiteter.

Jeg betragter det dagsordensforslag, som er fremsat bl.a. med Kristeligt Folkeparti som medforslagsstiller, som løsningen på denne debat.

Preben Møller Hansen (FK):

Den 8. september 1987 fremsatte jeg her i denne sal på Fælles Kurs' vegne et forslag om motiveret dagsorden, der indebar, at der skulle ændres på regeringssammensætningen. SF's ordfører, hr. Gert Petersen, besteg talerstolen og spurgte venligt, men alligevel sarkastisk, hvorfor man stillede et dagsordensforslag, når man vidste, at der ikke var flertal for det.